

La confiança del més jove: «Tenim la il·lusió de poder treure això endavant»

Joel Arumí, que ha guanyat protagonisme amb Gabri a la banqueta, valora el present i futur de l'Olot i també la seva situació personal

Joel Arumí, en acció aquesta temporada amb l'Olot.

Tenir només 20 anys i estar a poques setmanes de fer-ne 21 converteix Joel Arumí en el futbolista més jove de la primera plantilla de l'Olot. La seva joventut va de la mà amb una insistent dedicació que no ha abandonat ni quan Raúl Garrido el deixava a l'ostracisme jornada sí, jornada també. Sis minuts a la Copa i gràcies. Tot va canviar quan Gabri Garcia va fer-se càrrec del timó. El protagonisme d'Arumí ha anat in crescendo i el de Sant Julià de Vilatorrada comença a sentir-se important. Sobretot ara, quan el més

calent és a l'aigüera. Participa des de la gespa, suma el seu granet de sorra i contra l'Atzeneta estrenava titularitat a la Segona Divisió B. Parla del present i futur. D'ell i de l'equip. I ho fa amb una barreja d'il·lusió i positivisme malgrat el context.

«Tots tenim la confiança que podem treure aquesta situació endavant. Les ganes d'afrontar els propers partits hi són. Estem parlant de finals. Serà complicat, però és qüestió d'anar guanyant». Començant per aquesta tarda al camp del València Mestalla. «És un filial bastant potent, amb joves que corren molt, que són intensos, ràpids. Però sabem com fer-los mal. Fora de casa ens està costant, tot i que estem convençuts que només guanyant al Municipal no ens servirà així que anirem a totes».

Forjat al Vic Riuprimer i al Manlleu, l'Olot el va pescar encara en edat juvenil. Va tancar l'etapa cedit al Damm i l'any passat, el seu primer com a sènior, el vivia a Figueres agafant experiència a Tercera. Ara ha pujat un esglaó. «Al principi va ser una mica dur perquè no jugava, però he recollit els fruits que he anat plantant. He treballat sempre, quan no tenia minuts i ara que en tinc més. Estic content i satisfet. Només vull seguir així, demostrant de què soc capaç». Parla també d'en Gabri: «De mica en mica ja vaig veure als entrenaments que intentava ajudar-me, em va anar donant protagonisme. Això m'ha transmès confiança». Fins al punt que la setmana passada era titular per primer cop a la divisió de bronze. «Quan vaig veure el meu nom a la pissarra em vaig posar una mica nerviós. Però aquest nervi el vaig transformar en motivació. Tenia moltes ganes que arribés aquest moment i vaig fer-ho el millor que vaig poder». De moment, ja són set partits a la butxaca. Camí dels 200 minuts. Col·leccionant experiències i moments. Avui a València en poden arribar més. I si no, Arumí continuarà picant pedra fins que li toqui de nou jugar.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/04/10/confianza-del-mes-jove-illusio/1099120.html?utm_source=rss